

În domeniul spiritual există, în general, cel puțin două nivele de abordare. Există un nivel mai superficial, accesibil majorității oamenilor (dacă nu chiar tututror) care au o anumită orientare spirituală, dar există și cel puțin un nivel profund, ezoteric, al căii spirituale respective, care este la îndemâna inițiaților, a celor care caută o cunoaștere profundă și o evoluție. Câteva exemple în acest sens vor clarifica subiectul în discuție.

Căile spirituale sunt de două tipuri – religioase și metafizice. Creștinismul, islamismul, iudaismul sunt căi de tip religios, în timp ce hinduismul sau taoismul sunt căi de tip metafizic. Creștinismul are, de exemplu, o latură exterioară, vizibilă în doctrina și ritualistica specifică, dar există și un creștinism ezoteric (accesibil celor care trăiesc probabil în mănăstiri, unor inițiați în domeniu). Islamul are, în mod similar, o componentă exterioară (doctrinară și ritualistică), dar și o componentă ezoterică (pe care o cunosc sufiții, alawiții, dervișii rotitori, etc.). În iudaism există, de asemenea, partea aparentă (sinagoga, calendarul religios, practicile rituale, etc.), dar și o parte ezoterică (Cabala, iudaismul ezoteric).

Este probabil, însă, ca unii dintre preoții religiilor oficiale, precum și practicanții religioși fervenți să nu cunoască (decât în mică măsură, sau chiar deloc) aspectele mai profunde ale cultului pe care îl frecventează. Din acest motiv, ei au o atitudine de relativă sau totală dezaprobare față de cei care au preocupări de natură ezoterică sau ocultă (față de astrologi, de exemplu), ba chiar îi consideră „păcătoși”, „eretici”, deci ca fiind opuși credinței lor religioase.

Există aici o insuficientă înțelegere față de profunzimea propriei religii, o focalizare pe aspectele superficiale ale cultului (slujbe, restricții alimentare, ritualuri, etc.) și un dispreț (sau chiar ură, uneori) la adresa unor practici spirituale, oculte sau ezoterice (astrologie, divinație, Feng shui, etc.). Dacă ne referim strict la astrologie, viziunea celor religios-dogmatici este că „astrologia este împotriva religiei” sau „astrologia este malefică”. Convingerea noastră este că acești oameni se înșeală.

Dacă privim problema din perspectiva religios-creștină, este limpede că stelele, planetele, galaxiile și alte corpuri cerești sunt tot o creație a Divinului. Deci din start ni se pare absurdă ideea de „maleficitate” dacă acceptăm că întregul cosmos este o creație divină. În plus, dacă știm că toată această creație (cosmos, univers) are o origine divină, înțelegem și faptul că totul a fost creat după niște legi, după o ordine macrocosmică, în virtutea căreia totul este armonios, logic, echilibrat. Există deci o Ordine Divină, datorită căreia corpurile cerești se mișcă în mod precis, regulat, predictibil.

Acest punct de vedere pe care îl susținem aici este confirmat de o serie de pasaje din „Cartea secretă a lui Enoh”. Enoh este unul dintre patriarhii Vechiului Testament (prima parte a Bibliei), nativ al semnului zodiacal al Gemenilor (după cum a scris personal în lucrarea citată). Prin Grație Divină, Enoh a primit foarte multe revelații, pe care le-a consemnat în cartea sa. Anumite capitole din „cartea lui Enoh” vorbesc, în mod evident, despre corpuri cerești și chiar și despre semne zodiacale.

Astfel: „Capitolul 72 Tratat de astronomie: legea Soarelui

Această carte prezintă schimbarea care va surveni în căile corpurilor cerești, în funcție de relațiile pe care le întrețin unul cu altul, importanța lor, fazele, numele și obârșia lor. Toate acestea mi-au fost arătate de Uriel, Îngerul care mă însoțea, căci el este călăuză și organizatorul lor. Am putut observa legile cărora li se supun aceste corpuri cerești (...).”

De asemenea: „Capitolul 75 Arhanghelul Uriel, responsabil cu aștrii

Căpeteniile îngerești ale miilor (...) veghează asupra întregii creații și asupra tuturor stelelor (...). (...) Uriel mi-a arătat timpii, anii, zilele și **semnele zodiacale** care le corespund. El este Îngerul pe care Stăpânul Universului l-a așezat în fruntea tuturor corpurilor cerești, pentru ca Soarele, Luna și toate creaturile cerești să domnească în cer și să poată fi văzute de pe Pământ ca ghizi, atât ziua, cât și noaptea. Uriel m-a dus de asemenea să vizitez cele douăsprezece porți deschise din drumul Soarelui. Razele lui ies din el și emană o căldură care se răspândește asupra Pământului, dar la vremea care este rânduită (...) Sunt tocmai cele douăsprezece porți pe care le-am văzut în ceruri: prin ele ies Soarele, Luna și stelele, precum și orice lucrare cerească, atât la răsărit cât și la apus.”

Prin urmare, studierea corpurilor cerești, într-o manieră spiritual-energetică (așa cum face astrologia) nu este o practică malefică, ci una benefică, aducătoare de cunoaștere și înțelegere. Astrologii studiază o parte din creația divină și încearcă să înțeleagă Ordinea Divină, în virtutea căreia planetele, stelele, sateliții se deplasează prin cosmos. Această Ordine Divină este menținută prin intermediul multor îngeri și a Arhanghelului Uriel, care este responsabil de această mecanică universală, cosmică.

Iată deci un alt punct de vedere asupra astrologiei și a relațiilor sale cu alte ramuri spirituale și/sau religioase. Astrologia nu se opune nici unor credințe sau religii, nu le desconsideră, nu le devalorizează, ci vine mai curând în completarea lor.